

Από: Ρήγα Βελεστινλή
Προς: Αθανάσιο Χριστόπουλο
Βιέννη, 20 Ιανουαρίου 1797

Αγαπητέ μου Αθανάσιε,

Σαν τώρα η μνήμη μου θυμάται, πρώτες μέρες του Δεκεμβρίου το ποίημα σου απομνημόνευα με το χιόνι που στο τζάμι του σπιτιού μου έπεφτε και τη σκεπή του κάλυπτε, σαν η φλόγα στο πέτρινο τζάκι του γραφείου μου έκαιγε την ψυχή μου και το σώμα μου ζέστανε, ήταν πραγματικά το αληθινό πρόσωπο του χειμώνα. Και τώρα που το κρύο του χειμώνα φαίνεται να αποδυναμώνεται, σαν βρίσκομαι καθισμένος στο βαρύ και ξύλινο γραφείο μου, ακόμα μία φορά την πένα μου βουτώντας στο μελάνι αυτήν την επιστολή σου γράφω. Τα γρανάζια του μυαλού μου έθεσες σε λειτουργία με τους στίχους σου, με τις απόψεις και τις επιθυμίες σου.

Την πατρίδα σου ελεύθερη να δεις δεν επιθυμείς, στους δρόμους ελεύθερος να περιπλανιέσαι καθώς οι χαρούμενες των παιδιών φωνές να ηχούν σαν μελωδία,; Δεν αποζητάς τις μέρες που τα μαγαζιά από ζωή έσφυζαν και οι μαγαζάτορες σέρβιραν με ένα χαμόγελο στα πρόσωπα ζωγραφισμένο; Ή τους ανθρώπους να συναντάς και να είναι πλημμυρισμένοι από ανεμελιά και όχι από φόβο και μιζέρια; Τις φιλοδοξίες μου σε καμία περίπτωση δεν επιχειρώ να σου επιβάλλω βιαστικά

Σέβομαι απόλυτα τις λαχτάρες σου για το μέλλον και έχω την ίδια πεποίθηση, την ζωή μου κι εγώ να χαρώ επιθυμώ και τον έρωτα να γνωρίσω. Οι πόθοι μας όμως κλειδωμένοι στις ψυχές μας θα παραμείνουν σαν άγριους αετούς κλεισμένοι σε κλουβιά και θα βλέπουν την ζωή να περνά μπροστά από τα μάτια μας, αν οι Τούρκοι κατακτητές μας αν δεν αποχωρήσουν. Και τώρα μία προειδοποίηση σαν να ακούω να βουίζει μέσα μου και σαν αντάρα να με συνεπαίρνει. Νέοι συμπατριώτες Έλληνες τη ζωή αποχαιρέτησαν από Τούρκικο σπαθί, επειδή μία καινούργια ζωή οι καρδιές τους ονειρεύονταν. Ποιος μας διαβεβαιώνει ότι τα σπαθιά τους τα δικά μας σωθικά δεν θα ξεσκίσουν έπειτα;

Για τις προσδοκίες μου, λοιπόν, θα πολεμήσω! Για όλους εκείνους τους ανθρώπους που ελπίζουν στο φως ακόμα και στις πιο σκοτεινές περιόδους της Ιστορίας! Για την Ελλάδα θα πολεμήσω γιατί η γνώση και η πίστη είναι πιο δυνατά όπλα από τα πιστόλια και τα καριοφίλια. Ελπίζω το σκεπτικό σου σε σκέψεις να έβαλα και το νου σου να προβλημάτισαν τα λόγια μου, διότι αν στο πλευρό μου σύμμαχο σε έχω, ο στόχος μας θα κατακτηθεί και η Ελληνική σημαία ελεύθερη και υπερήφανη θα ανεμίζει ξανά.

Μετά τιμής
Ρήγας Φεραίος

Υ.Γ

Το φως μπορεί να βρεθεί ακόμα και στις πιο σκοτεινές εποχές, αρκεί να βρεθεί κάποιος να το ανάψει.